

▲ De Evangelisch Lutherse Kerk aan de Spoorwegstraat.

Afscheid van het godshuis van de zwaan

De bakstenen Evangelisch Lutherse Kerk aan de Spoorwegstraat in Arnhem is sinds kort geen kerk meer. De sterk ingekrompen schare gelovigen kon het geld niet bijeen brengen voor herstel van de uit 1896 daterende schepping van ingenieur A.R. Freem.

Het dak heeft een opknapbeurt nodig. Het zit vol asbest, ooit een briljante uitvinding als brandwering, tegenwoordig een nachtmerrie door de ontdekking dat de vezels erin als een sluipmoordenaar tekeer kunnen gaan in het menselijk lichaam. De kerk is inmiddels verkocht en wordt binnenkort verbouwd tot hotel-restaurant annex bazaar.

De gelovigen kerken nu in de Sint Willibrorduskapel aan de Adolf van Nieuwenarlan in de wijk Molenbeke. Ze zijn een samenwerkingsverband aangegaan met de Oud-Katholieke parochie daar. De leden zijn afkomstig uit Arnhem en wijde omgeving. Het zijn mensen met een grote maatschappelijke betrokkenheid. Ze doen mee aan koken voor daklozen, schrijven brieven aan gevangenen en bieden hulp aan ex-gedetineerden.

Eind negentiende eeuw liep het storm met gelovigen in de Lutherse Kerk. De godsvruchtige gemeente kwam daarvoor eeuwenlang bijeen in het voormalige pak-

Verliefd op Arnhem

Wekelijks tekent Dick Corderius van Veen een pand met een verleden. Harry van der Ploeg zorgt voor de historische context.

huis De Bontenborch op de Korenmarkt, maar dat was veel te klein geworden. In het pakhuis zat later in de vorige eeuw nog een bioscoop. Nu zit daar de horecagelegenheid Club 5th Avenue.

De naaldspits van de toren toont een smeedijzeren kruis waarop een windvaan in de vorm van een zwaan steunt. Die zwaan was het familiewapen van Luther, zo wordt gezegd. De sierlijke watervogel staat in het middelpunt van een legende rond de Tsjechische kerkhervormer Johannes Hus. Die eindigde op 6 juli 1415 op de brandstapel. In een van zijn laatste brieven waarschuwde hij de trawanten van de terreurkerk van Rome met de woorden: „Zij zullen nu een gans braden, maar over honderd jaar zullen zij een zwaan horen zingen. Die zullen zij moeten verdragen. Daar zal het ook bij moeten blijven, zo God wil.”